31994L0057

ДИРЕКТИВА 94/57/ЕО НА СЪВЕТА
от 22 ноември 1994 година
относно общи правила и стандарти за оправомощените организации за инспектиране и преглед на кораби и за съответните действия на морските администрации

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 84, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

в съответствие с процедурата, предвидена в член 189*в* от Договора ([3]),

като има предвид, че в своята резолюция от 8 юни 1993 г. относно общата политика по безопасност на море Съветът си постави за цел отстраняването на всички плавателни съдове, неотговарящи на стандарта за плаване във водите на Общността и даде приоритет на общностните действия за осигуряване на ефективно и единно прилагане на международни правила, като се изготвят общи стандарти за класификация на компании ([4]);

като има предвид, че предпазните мерки по безопасност и замърсяване в морето могат да бъдат ефективно повишени чрез стриктно прилагане на международни конвенции, кодекси и резолюции, като се подкрепя целта за свобода при предлагане на услуги;

като има предвид, че инспектирането за съответствието на кораби с единните международни стандарти за безопасност и предотвратяване на замърсяването на моретата е отговорност на държавата на флага и на пристанищните държави;

като има предвид, че държавите-членки са отговорни за издаването на международни сертификати за безопасност и замърсяване, посочени в конвенции като Solas 74, Конвенцията от 1966 г. за товарните водолинии и Marpol 73/78 и за прилагане на изискванията в тях;

като има предвид, че в съответствие с такива конвенции всички държави членки могат да упълномощават в различна степен технически организации да сертифицират такова съответствие и могат да ги управомощават да издават съответни сертификати за безопасност;

като има предвид, че, разпространени по целия свят, голям брой от съществуващите компании за класификация не осигуряват нито задоволително прилагане на правилата, нито надеждност, когато действат от името на националните администрации, тъй като не разполагат с необходимите структури и опит на, които да се разчита и да им се позволява да изпълняват задълженията си с висок професионализъм;

като има предвид, че целта да се предостави класификация на компаниите по отношение на подходящи стандарти не може да бъде постигната задоволително от държавите членки, действащи индивидуално и, че това може да се постигне по-добре от Общността;

като има предвид, че подходящият начин да се действа е посредством Директива на Съвета, установяваща минималните критерии за признаване на организации, докато самото признаване, начините за изпълнение и прилагането на директивата се оставя на държавите членки;

като има предвид, че стандартите EN 45004 и EN 29001, комбинирани с Международната асоциация за класифициране на стандартите на компании (IACS), представляват достатъчна гаранция за качествената работа на организациите;

като има предвид, че издаването на сертификат за товарни кораби за радио безопасност може да бъде поверено на частни органи, имащи достатъчен персонал с умения и квалификация;

като има предвид, че организациите, желаещи да бъдат признати за целите на настоящата директива, следва да представят на държавите-членки пълна информация и доказателства за тяхното съответствие с минималните критерии и държавите-членки следва да уведомят Комисията и другите държави-членки за организациите, които са признали;

([1]) ОВ C 167, 18.6.1993 г., стр. 13.
([2]) ОВ C 34, 2.2.1994 г., стр. 14.
([3]) Становище на Европейския парламент от 9 март 1994 г. (ОВ C 91, 28.3.1994, стр. 9), Обща позиция на Съвета от 19 септември 1994 г. (ОВ C 301, 27.10.1994 г., стр. 75) и Решение на Европейския парламент от 16 ноември 1994 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).
([4]) ОВ C 271, 7.10.1993 г., стр. 1.

като има предвид, че може да бъде дадено тригодишно признаване от Комисията за организации, които не отговарят на критериите, установяващи минималния брой и тонаж на категоризирани плавателни съдове и минималния брой на специалните контрольори, установени в приложението, но отговарят на всички други критерии; като има предвид, че на такива организации би следвало да бъде дадено продължение на признаването след три години при условие, че те продължават да отговарят на същите критерии; като има предвид, че последиците от тригодишното признаване би следвало да бъдат ограничени за искащите държави членки само за този период;

като има предвид, че създаването на вътрешния пазар включва свободно движение на услуги така, че да не се пречи на организациите, отговарящи на комплекта от общи критерии, гарантиращи техния професионализъм и надеждност, да предоставят услуги в Общността при условие, че такава държава-членка е решила да делегира такива изисквани от закона задължения; като има предвид, че държава членка може въпреки това да ограничава броя на организациите, които упълномощава в съответствие с нейните потребности въз основа на безпристрастна и прозрачна позиция, предмет на инспекция, упражнявана от Комисията посредством комитологични процедури;

като има предвид, че прилагането на принципа на свобода при провеждането на инспекция на кораб и услуги по проверка би следвало да бъде постепенен, но не извън предписаните ограничения във времето;

като има предвид, че е необходимо по-силно включване на националната администрация в обследванията на кораби и при издаване на съответните сертификати, за да се осигури пълно съответствие с международните правила по безопасност, даже ако държавите-членки разчитат на организации извън тяхната администрация, за изпълнение на изискваните от закона задължения; като има предвид, че затова е подходящо да се установят близки взаимоотношения при работа между администрациите и организациите, което може да изисква организациите да имат местни представителства на територията на държавата членка, от името на която изпълняват задълженията си;

като има предвид, че би следвало да бъде създаден регулиращ комитет, за да подпомага Комисията в нейните усилия за осигуряване на ефективно прилагане на съществуващите стандарти, свързани с мореплаването по отношение на безопасност и околна среда, като се вземат под внимание националните процедури по ратификация;

като има предвид, че Комисията следва да действа съгласно процедурата, установена в член 13, като се вземе под внимание прогресът в международните форуми и за актуализиране на минималните критерии;

като има предвид, че на база на информацията, предоставена от държавите членки в съответствие с член 11 относно работата на организациите, действащи от тяхно име, Комисията ще реши дали ще изисква от държавите членки да оттеглят признаването на признатите организации, които не изпълняват повече комплекта от общи минимални критерии, действайки в съответствие с процедурата на член 13;

като има предвид, че на държавите-членки, въпреки това, следва да се остави възможност да отменят упълномощаването на организация поради сериозна опасност за безопасността или околната среда; като има предвид, че Комисията следва бързо да реши в съответствие с процедурите, посочени по-горе, дали е необходимо да се отменя такава национална мярка;

като има предвид, че всяка държава-членка би следвало периодично да оценява работата на организациите, действащи от нейно име и да предостави на Комисията и на всички други държави-членки точна информация относно такава работа;

като се има предвид, че от държавите-членки, като пристанищни администрации, се изисква да повишат безопасността и предотвратяват замърсяването във водите на Общността посредством инспекция с предимство на плавателни съдове, имащи сертификати от организации, които не изпълняват общите критерии, като по този начин се осигурява не по-благоприятно третиране на плавателни съдове, плаващи под флаг на трета държава;

като има предвид, че процедурата, посредством която комитетът ще решава, би следвало да бъде процедура III А от член 2 от Решение 87/373/ЕИО на Съвета от 13 юли 1987, установяваща процедурите за упражняване прилагането на правата, дадени на Комисията [1];

като има предвид, че класификацията на компании следва да се актуализира и да се прилагат техните технически стандарти, за да се хармонизират правилата по безопасност и се осигури единно прилагане на международните правила в Общността;

като има предвид, че понастоящем няма единни международни стандарти, на които корабите следва да съответстват на етап построяване и по време на целия им живот по отношение на корпус, машини, електрически инсталации и инсталации за управление; като има предвид, че такива стандарти могат да бъдат установени съгласно правилата за признати класифицирани компании или за еквивалентни стандарти, за да бъдат решени от националните администрации в съответствие с процедурата, установена в Директива 83/189/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 г., установяваща процедура за обезпечаване на информация в областта на техническите стандарти и регламенти [2],

---

[1] ОВ L 197, 18.7.1987 г., стр. 33.

[2] ОВ L 109, 26.4.1983 г., стр. 8. Директива, последно изменена с Директива 94/10/ЕО (ОВ L 100, 19.4.1994 г., стр. 30).

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива установява мерките, които следва да бъдат спазвани от държавите членки и организации, за които се отнасят по отношение на инспекцията, проверката и сертифицирането на кораби за съответствие с международните конвенции за безопасност в морето и предотвратяване на морското замърсяване, като се подкрепя целта за свобода при предоставяне на услуги. Този процес включва развитието и прилагането на изисквания за безопасност за корпуса, машините, електрическите инсталации и инсталациите за управление на кораби попадащи в обхвата на действие на международни конвенции.

Член 2

За целите на настоящата директива:

а) „кораб“ означава кораб, попадащ в обхвата на действие на международни конвенции;

б) „кораб, плаващ под флага на държава-членка“ означава кораб, регистриран и плаващ под флага на държава-членка в съответствие с нейното законодателство, включително кораби, регистрирани в Еврос, след като регистрирането е било одобрено от Съвета. Кораби, които не отговарят на настоящата дефиниция, се уподобяват на кораби, плаващи под флага на трети държави;

в) „инспекция и проверка“ означава инспекции и обследвания, извършвани задължително съгласно международни конвенции;

г) „международни конвенции“ означава Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море — 1974 г., Международната конвенция за товарните водолинии — 1966 г., и Международната конвенция за предотвратяване замърсяването от кораби от 1973/78 г. заедно с протоколите и измененията към тях и свързаните с това кодекси за задължителния статус във всички държави членки, които са в сила към датата на приемане на настоящата директива;

д) „организация“ означава класифицирана компания или друг частен орган, провеждащ дейности по оценяване на безопасността за администрация;

е) „призната организация“ означава организация, призната в съответствие с член 4;

ж) „оправомощаване“ означава действие при което държава членка дава пълномощие или делегира правомощия на призната организация;

з) „сертификат“ означава сертификат, издаден от държава членка или от името на държава членка в съответствие с международни конвенции;

и) „сертификат за клас“ означава документ, издаден от класифицирана компания, удостоверяващ конструктивната и механична пригодност на кораб за специфично приложение или услуга в съответствие с нейните правила и регламенти;

й) „сертификат за товарен кораб за радио безопасност“ означава сертификат, въведен посредством изменение на Solas 74/78 регламенти за радио, приети от ММО, и който включва по време на преходния период, приключващ на 1 февруари 1999 г., Сертификат за товарен кораб за безопасност за радиотелеграфия и Сертификат за товарен кораб за безопасност за радиотелефония;

к) „местонахождение“ означава мястото, където е регистриран офисът, централната администрация или основното място за работа на организация.

Член 3

1. Като поемат техните отговорности и задължения от международните конвенции, държавите-членки гарантират, техните компетентни администрации да могат да обезпечат подходящо прилагане на изискванията от международни конвенции, по-специално по отношение на инспектиране и проверка на кораби и издаването на сертификати и сертификати за освобождаване.

2. Когато за целите на алинея 1, държава-членка реши по отношение на кораби, плаващи под неин флаг:

i) да оправомощи организации да предприемат пълни или частични инспектирания и обследвания, свързани със сертификати, включително тези за оценяване на съответствието с член 14 и, когато е подходящо, да издават или подновяват свързаните с това сертификати; или

ii) да разчита на организации да предприемат пълни или частични инспектирания и обследвания, посочени в точка i);

тя следва да повери тези задължения само на признати организации.

Компетентната администрация следва във всички случаи да одобри първия спор по отменени сертификати.

Колкото до сертификат за радио безопасност за товарен кораб, тези задължения могат да бъдат поверени на частен орган, признат от компетентната администрация и притежаващ достатъчен персонал с умения и квалификация, за да изпълнява дейности по посоченото оценяване на радиокомуникации от негово име.

3. Настоящият член не засяга сертифицирането на специфични части от корабното оборудване.

Член 4

1. Държавите-членки могат да признават само такива организации, които изпълняват критериите, установени в приложението. Организациите следва да представят на държавите

членки, от които е било искано признаване, пълна информация и факти относно спазването на тези критерии. Държавите-членки уведомяват организациите по подходящ начин за тяхното признаване.

2. Всяка държава-членка уведомява Комисията и другите държави-членки за онези организации, които е признала.

3. Държавите-членки могат да представят на Комисията искане за признаване за три години на организации, които отговарят на всички критерии на приложението, с изключение на онези, установени в точки 2 и 3 от раздела „Общи“ на приложението.

Такова признаване се дава в съответствие с процедурата установена в член 13. Влиянието от това признаване следва да бъде ограничено до държавите членки, които са представили искане за такова признаване.

4. Всички организации на които е дадено признаване се контролират внимателно от комитет създаден съгласно член 7, както и по отношение на удължаване на признаването на организации, посочени в параграф 3. Решението за удължаване на такова признаване не взема предвид критериите установени в точки 2 и 3 от раздел „Общи“ на Приложението. Ограничението на влиянията от признаване, посочени в параграф 3, не се прилагат повече.

5. Комисията съставя и актуализира списък на организации, уведомени от държавите членки, в съответствие с параграфи 1, 3 и 4. Списъкът се публикува в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 5

1. При прилагането на член 3, параграф 2, i), държавите-членки по принцип не отказват да оправомощават която и да е от признатите организации, намиращи се в Общността, да се заемат с такива функции, при условията на изискванията на членове 6 и 11. Те могат, обаче, да ограничават броя на организациите, които оправомощават в съответствие с техните нужди, при условие, че има прозрачни и безпристрастни основания за това. По искане от държава-членка, Комисията предприема подходящи мерки в съответствие с процедурата, установена в член 13.

2. Чрез дерогация държавите членки могат да бъдат временно освободени от Комисията за прилагане на изискванията на алинея 1 до 31 декември 1997 г.

3. За да приеме държава-членка, че организация, намираща се в трета държава, може да изпълнява задълженията, посочени в член 3, или част от тях, може да бъде поискано споменатата трета държава да предостави взаимно признаване за тези признати организации, намиращи се в Общността.

Член 6

1. Държавите-членки, които решат да действат съгласно член 3, параграф 2, установят работни взаимоотношения между тяхната компетентна администрация и организациите действащи от тяхно име.

2. Работните взаимоотношения се регулират от официално писмено и недискриминационно споразумение или равностойни правни договорености, установяващи специфичните задължения и функции, поети от организациите, като включват най-малко:

— изискванията, установени в приложение II от Резолюция на ММО A.739 (18) относно указания за оправомощаване на организации, действащи от името на администрацията, както са валидни към датата на приемане на настоящата Директива,

— изисквания за периодична проверка на задълженията на организациите от администрацията или от безпристрастен външен орган, посочен от администрацията и действащ от нейно име,

— възможност за случайно и подробно инспектиране на кораби,

— изисквания за докладване на съществена информация относно тяхното класифициране на флота, промени в класовете или деклариране на плавателни съдове.

3. Споразумението или равностойните правни договорености могат да установяват изискване, призната организация да има местно представителство на територията на държавата-членка, от името на която тя изпълнява задълженията си, посочени член 3. Такова изискване може да бъде удовлетворено посредством наличието на местно представителство с правен статут на юридическо лице съгласно правото на държавата-членка и подчинено на юрисдикцията на нейните съдилища.

4. Всяка държава-членка предоставя на Комисията точна информация за работните взаимоотношения, установени в съответствие с настоящия член. Комисията впоследствие информира другите държави-членки.

Член 7

С настоящото се създава комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията, за да подпомага Комисията. Този комитет се свиква от Комисията най-малко веднъж годишно и когато се налага в случай на отмяна на оправомощаване на организация от държава-членка при условията на член 10.

Комитетът изработва свой процедурен правилник.

Член 8

1. Настоящата директива може да бъде изменена в съответствие с процедурата, установена в член 13, с цел:

— прилагане, за целите на настоящата Директива, последващи изменения на международните кодекси и резолюции, посочени в членове 2, буква г) и 6, параграф 2, които са влезли в сила,

— актуализиране на критериите в приложението, като се отчитат по-специално съответните решения на ММО.

2. В резултат на приемането на нови актове или протоколи към конвенциите, посочени в член 2, буква, г), Съветът, по предложение на Комисията, определя, като вземе под внимание парламентарните процедури на държавите-членки, както и съответните процедури на ММО, подробни разпоредби за ратифициране на тези нови актове или протоколи, като паралелно се гарантира, че те се прилагат единно и едновременно от държавите членки.

Член 9

1. Когато е приложимо, всяка държава членка може да изиска в съответствие с процедурата, установена в член 13, да се оттегли признаването на признати организации, посочени в член 4, които не изпълняват вече критериите, установени в приложението.

2. При изготвянето на проекти за решение по отношение на въпроси, посочени в параграф 1, Комисията взима под внимание докладите и посочената информация в членове 11 и 12. При изготвянето на такива проектомерки, Комисията обръща специално внимание на докладите за работата на организациите относно безопасността и предотвратяване на замърсяването. На комитета също следва да бъдат представени от Комисията, по нейна собствена инициатива или по искане на държава-членка, проекторешения по отношение на въпроси, посочени в параграф 1.

Член 10

Независимо от критериите, определени в приложението, когато държава-членка счете, че призната организация не може да бъде повече оправомощена да изпълнява от нейно име задачите, посочени в член 3, тя може да отмени такова оправомощаване.

При горните обстоятелства следва да се прилагат следните процедури:

а) държавата-членка информира Комисията и другите държави-членки за нейното решение незабавно, като представи доказателства за причините за това;

б) Комисията проучва дали отмяната е оправдана поради причини за сериозна опасност за безопасността или околната среда;

в) действайки в съответствие с процедурата, установена в член 13, Комисията информира държавата-членка, дали е оправдано или не нейното решение да отмени упълномощаването, поради причини от сериозна опасност за безопасността или околната среда, и ако не е оправдано, да изиска от държавата-членка да оттегли отмяната.

Член 11

1. Всяка държава-членка следва сама да се увери, че признатите организации, действащи от нейно име за целите на член 3, параграф 2, ефективно изпълняват функциите, посочени в настоящия член, за да се удовлетвори нейната компетентна администрация и че такива организации изпълняват критериите, определени в приложението. Това може да стане, като признатите организации директно биват контролирани от тяхната компетентна администрация или в случай на организации, намиращи се в друга държава-членка, като се разчита на съответния контрол върху такива организации от страна на администрацията на друга държава членка.

2. Всяка държава-членка изпълнява тази задача на база две годишен период и предоставя на другите държави-членки и на Комисията доклад с резултатите от това контролиране най-късно до 31 март на всяка година след годините, за които съответствието е било оценено.

3. Когато държава-членка избере за целите на изпълнение на тази задача да разчита на контролиране от друга държава-членка, нейният доклад следва да бъде предоставен най-късно до 30 юни на всяка година след годината, за която съответствието е било оценено.

4. Държавите членки изпращат до Комисията и другите държави-членки всякаква подходяща информация за целите на оценяване работата на организации.

Член 12

1. При упражняване на техните права за инспектиране и задължения като пристанищни държави:

а) държавите-членки гарантират, че корабите, плаващи под флаг на трета държава, не се третират по-благоприятно, отколкото кораби, имащи право да плават под флаг на държава-членка. Във връзка с това фактът, че сертификатите на кораба и сертификатът за клас е известно, че са били предоставени от организация, която не изпълнява критериите на приложението, с изключение на организации, признати в съответствие с член 4, параграфи 3 и 4, се взима като един от първостепенните критерии при избора на кораби за инспектиране;

б) държавите-членки предприемат подходящи мерки, когато кораби не отговарят на международно договорените стандарти, и докладват на Комисията и Секретариата на Меморандума за разбирателство за държавния пристанищен контрол, откриването на всеки издаден валиден сертификат от организации, действащи от името на държавата на флага на кораба, който не изпълнява съответните изисквания по международни конвенции, или всяка неизправност за кораб, имащ валиден сертификат за клас и отнасящ се до въпросите, обхванати от този сертификат.

2. Всяка държава въвежда работен регистър на организациите, действащи от името на държавата на флага. Този работен регистър следва се актуализира ежегодно и се разпространява между другите държави-членки и Комисията.

Член 13

Прилагат се следните процедури по въпроси, обхванати от член 4, параграфи 3 и 4, член 5, параграф 1, и членове 8, 9, 10, и член 14, параграф 2:

а) представителят на Комисията представя на комитета, посочен в член 7, проект за мерките, които се предприемат;

б) комитетът представя становището си по проекта в срок, посочен от председателя, съобразно спешността на въпроса. Становището се излъчва от мнозинството, определено в член 148, параграф 2 от Договора, в случай на решение, което се изисква да бъде одобрено от Съвета по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в комитета се претеглят по начин, установен в този член. Председателят не гласува;

в) Комисията предприема предвидените мерки, ако те са в съответствие със становището на комитета;

г) Ако предвидените мерки не са в съответствие със становището на комитета или ако не е представено мнение, Комисията представя незабавно на Съвета предложение относно мерките, които следва да се вземат. Съветът действа с класифицирано мнозинство. Ако, в срок от три месеца от датата, на която са се обърнали към него, Съветът не се е задействал, предложените мерки се одобряват от Комисията.

Член 14

1. Всяка държава-членка гарантира корабите, плаващи под неин флаг, да бъдат построени и поддържани в съответствие с изискванията за корпус, машини, електрически инсталации и инсталации за управление на призната организация.

2. Държава-членка може да реши да използва правила, които тя счита за равностойни на тези на призната организация, само при условие, че незабавно уведоми Комисията за тях в съответствие с процедурата от Директива 83/189/ЕИО и другите -ленки и че тези правила не се оспорват от друга държава-членка или Комисията и не се установи посредством процедурата по член 13, че те не са равностойни.

Член 15

1. Признатите организации се консултират взаимно периодично, за да се поддържа равностойност в техните технически стандарти и прилагането им. Те предоставят на Комисията периодични доклади относно съществен прогрес в стандартите.

2. Признатите организации следва да докажат готовност за сътрудничество с държавните администрации за пристанищен контрол, когато се отнася за кораб от техния клас, особено за да се улесни коригирането на докладвани недостатъци или други несъответствия.

3. Признатите организации предоставят цялата съответна информация на администрацията относно промени в клас или декласиране на плавателни съдове.

4. Признатите организации не издават сертификати на декласиран кораб или такъв с променен клас по съображения за безопасност, преди да се консултират с компетентната администрация на държавата на флага, за да се определи дали е необходимо пълно инспектиране.

Член 16

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с директивата, най-късно до 31 декември 1995 г.

2. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

3. Държавите-членки незабавно съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство в областта, уредена от настоящата директива. Комисията уведомява останалите държави-членки за тези разпоредби.

Член 17

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 22 ноември 1994 година.

За Съвета

Председател

M. WISSMANN

ПРИЛОЖЕНИЕ

МИНИМАЛНИ КРИТЕРИИ ЗА ОРГАНИЗАЦИИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3

А. ОБЩИ

1. Признатата организация следва да може да документира обширния опит при оценяване на проекта и изработването на търговски кораби.

2. Организацията би следвало да има в нейния клас флот от не по-малко от 1000 океански плавателни съда (над 100 бруто регистър тона), възлизащи на не по-малко от 5 милиона бруто регистър тона.

3. Организацията следва да наеме технически персонал, пропорционален на броя класирани плавателни съдове. Като минимум са необходими 100 специални контрольори, за да се изпълнят изискванията на точка 2.

4. Организацията би следвало да има изчерпателни правила и регламенти за проектирането, изработването и периодичната проверка на търговски кораби, които се публикуват и непрекъснато се усъвършенстват и подобряват посредством програми за изследване и развитие.

5. Организацията би следвало да има собствен регистър за плавателните съдове, който се публикува ежегодно.

6. Организацията не би следвало да бъде контролирана от корабособственици и корабостроители или от други лица с търговски интереси в производството, оборудването, ремонта или експлоатацията на кораби. Организацията не би следвало да бъде съществено зависима от едно-единствено търговско предприятие за своите приходи.

Б. СПЕЦИФИЧНИ

1. Организацията се създава със:

   а) значителна техническа и ръководна подкрепа и изследователски персонал, пропорционален на задачите и на класираните плавателни съдове, също способност за предоставяне — развитие и поддържане на правила и регламенти;

   б) обхват в световен мащаб чрез специален технически персонал или посредством специален технически персонал на други признати организации.

2. Организацията се управлява от етичен кодекс.

3. Организацията се ръководи и администрира по такъв начин, че да се осигури поверителност на информацията, изисквана от администрацията.

4. Организацията се подготвя да предостави съответна информация на администрацията.

5. Ръководството на организацията определя и документира своята политика и цели и задължения откъм качество и осигурява тази политика да е разбрана, прилагана и поддържана на всички равнища в организацията.

6. Организацията развива, прилага и поддържа ефективна вътрешна система по качество въз основа на подходящи части от международно признати стандарти по качество и в съответствие с EN 45004 (органи за инспектиране) и с EN 29001, както се тълкува от IACS изисквания към схемите за сертифициране на системите за качество и които между другото осигуряват, че:

   а) правилата и регламентите на организацията са установени и поддържани по един систематичен начин;

   б) правилата и регламентите на организацията се изпълняват;

   в) изискванията на предвидената от закона дейност, за която организацията е упълномощена, се спазват;

г) отговорностите, пълномощията и взаимоотношенията на персонала, чиято работа засяга качеството на организация на обслужване, са определени и документирани;

д) цялата работа се изпълнява при контролирани условия;

е) има система за надзор, която следи действията и изпълняваната работа от контрольорите и техническия и административен персонал, нает пряко от организацията;

ж) изискванията на основната работа, изисквана по закон, за която организацията е упълномощена, се изпълнява само от или се следи пряко от нейните специални контрольори или посредством специални контрольори на други признати организации;

з) прилага се система за квалификация на контрольорите при непрекъснато актуализиране на техните знания;

и) води се документация, показваща достижения, изисквани от стандарти по въпроси, включващи изпълняваните услуги, както и ефективното функциониране на системата по качество; и

й) цялостна система за планирани и документирани вътрешни проверки за качеството по отношение на дейностите на всички места.

7. Организацията следва да покаже способност:

а) да развива и актуализира пълен и достатъчен комплект от собствени правила и регламенти по отношение на корпус, машини, електрическо оборудване и оборудване за управление, въз основа на качеството на международно признати технически стандарти, на базата на които могат да бъдат издавани сертификати по конвенцията Solas и сертификати за безопасност на пътнически кораби (по отношение на годност на конструкцията на кораба и съществените системи от машини на борда на кораба) и сертификати за товарни линии (по отношение на изисквания за якост на кораба);

б) да провежда всички инспектирания и обследвания, изисквани по международни конвенции за издаване на сертификати, включително средствата за оценяване, чрез използване на персонал от квалифицирани професионалисти, прилагането и поддържането на система за управление на безопасността както на брега, така и на корабите, предвидена да бъде обхванатата при сертифициране.

8. Системата по качество на организацията следва да бъде сертифицирана от независим орган от контрольори, признати от администрацията в държавата, където се намира.

9. Организацията би следвало да позволи участието на администрацията и други заинтересовани страни при разработването на нейните правила и/или регламенти.